

KOMU SMAKUJE KWIATOWY NEKTAR?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Komu smakuje kwiatowy nektar?

Cele

Cel główny:

Poznanie budowy pszczoły. Zaznajomienie ze sposobami dokarmiania pszczół i wykorzystywania miodu. Ćwiczenie odczytywania instrukcji i kształcenie współdziałania w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wie, dlaczego pszczoły są ważne dla człowieka (p),
- wie, jak zbudowana jest pszczoła (p),
- wylicza sposoby wykorzystywania miodu (p),
- przelicza w zakresie dziewięciu (p),
- różnicuje określenia: więcej, mniej, tyle samo (p),
- odczytuje obrazy schematyczne/instruktażowe (p),
- korzysta z nowoczesnej technologii (p),
- odpowiada na pytania problemowe (p),
- uczestniczy w zabawach tanecznych (f),
- nazywa emocje: radość, smutek, zadowolenie, niezadowolenie (e),
- używa zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję, przepraszam, czy mógłbym (s),
- współdziała w grupie (s).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa, zajęcia praktyczne, praca badawcza, zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Filmik „Taniec Mai” ([youtuBERSI.pl/.../pszczolka-maja---taniec-mai-hunter-bright-piewajcy-gameplayer-...](https://www.youtube.com/watch?v=...)), karteczki: czerwone, żółte, zielone, żółte, kontur pszczoły do odrysowania, kartonowe elementy pszczoły, kredki, ramki na zdjęcia, farby plakatowe, dzbanki z wodą, pojemniki z cukrem, obrazki dowolnych kwiatków do domalowania buźki w ewaluacji.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Tablica interaktywna, telefony komórkowe, drukarka.

Opis przebiegu zajęć:

1. Dzieci oglądają filmik „Taniec Mai”.
2. Krótka rozmowa na temat życia pszczół: Gdzie mieszkają? Czym się zajmują? Co produkują? Z czego produkują miód? Z jakich części składa się pszczoła? Gdzie mieszka

pszczoła? Kto opiekuje się pszczołami? Kto jada miód? Do czego wykorzystuje się miód?

3. Podział na grupy: każde dziecko wybiera kolorową karteczkę. Takim samym kolorem oznaczona jest baza.

4. Na stolikach są przygotowane zestawy i instrukcje.

5. Zajęcia według instrukcji (instrukcje – PECS):

- plastyków – każde dziecko ma pięć elementów, z których zbudowana jest pszczoła. Dzieci odrysowują kontur pszczoły, naklejają na kartkach elementy, tworząc portret pszczoły. Domalowują brakujący element (czułki). Ćwiczą pojęcia: więcej, mniej, tyle samo. Robią zdjęcie, drukują je i umieszczają w ramce.
- badaczy-pszczelarzy – przygotowują pokarm, którym dokarmiane są pszczoły. Każde dziecko ma kubek, w dzbanku wodę i w pojemniku cukier. Dzieci zgodnie z instrukcją wlewają wodę i wsypują cukier (zgodnie z instrukcją: tyle samo, więcej wody – mniej cukru, więcej cukru – mniej wody), mieszają aż do rozpuszczenia (próbują - dzielą się spostrzeżeniami).
- logicznych matematyków – na stoliku znajduje się kontur pszczoły i farby plakatowe. Dzieci mają pomalować owada zgodnie ze wzorem. Wykorzystują dokładnie wszystkie kolory farb, które są na stoliku i domalowują dokładnie siedem elementów (ćwiczą określenia: więcej, mniej, tyle samo).
- filmowców – każde dziecko ma telefon komórkowy do nagrywania. Jego zadaniem jest nagrać, co dzieje się w bazach obok. Ćwiczą określenia: więcej, mniej, tyle samo (nagrania posłużą do ewaluacji zajęć – radzenie sobie z czteroelementową instrukcją obrazkową).

6. Zabawa ruchowa z elementami choreoterapii do piosenki „Taniec Mai”:

I zwrotka :

dzieci poruszają się po obwodzie koła w rytm muzyki

refren:

obrót wokół własnej osi

młynek rękoma

w górę ręce

młynek rękoma

podskok

młynek rękoma x2

II zwrotka:

dzieci poruszają się po obwodzie koła w rytm muzyki

refren:

obrót wokół własnej osi

młynek rękoma

w górę ręce
 młynek rękoma
 podskok
 młynek rękoma x2

III zwrotka:
 dzieci poruszają się po obwodzie koła w rytm muzyki

refren:
 obrót wokół własnej osi
 młynek rękoma
 w górę ręce
 młynek rękoma
 podskok
 młynek rękoma x3

7. Podsumowanie zajęć: dzieci odpowiadają na pytanie: Skąd jest miód? Dlaczego miód jest zdrowy? Czym dokarmiane są pszczoły? Kto opiekuje się pasieką? Co by było, gdyby... np. zabrakło pszczół?
8. Ewaluacja: dzieci domalowują buźki na kwiatkach, które zostawiają przy bazach, w których pracowały.
9. Jako kontynuację tego zajęcia planujemy spotkanie z dziadkiem pszczelarzem, który opowie dzieciom o swojej pracy, pozwoli spróbować różnych rodzajów miodu i wyjaśni skąd się biorą różnice w smakach oraz jaki to ma związek z nazwą miodu.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci pięcio- i sześciolletnich. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Scenariusz przewidziany jest do realizacji w ciągu czterech dni (cztery razy po 30 minut), tak aby wszystkie dzieci mogły podjąć działania w każdej bazie i mogły o tym decydować samodzielnie – np. ile czasu potrzebują. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach właśnie przez czworo kolejnych zajęć.

Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi, bo każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie i zgodnie ze swoimi możliwościami. W sytuacjach, w których potrzebuje pomocy w naturalny sposób szuka wsparcia u kolegów lub dorosłych, komunikując swój problem.